

støtte saadanne Opgaver, og at de Folk, der opdrætte Heste, ikke selv kunne mønstre dem, men at det skal være nødvendigt at have statsansatte Lærere i det Øjemed. Det er naturligvis kun Smaating, men det er en Begyndelse, og ingen ved, hvor vidt det kan komme til at gaa i Fremtiden.

Det var dog ikke særlig det, jeg talte om, da den ærede Ordfører nævnte den Bevilling vedrørende Husdyrbrug, som er stillet til Landbrugsministerens Raadighed, det var en helt anden Sum, det var en Sum paa 21,670 Kr. 90 Ø., der nu gives som Diæter og Rejseunderstøttelser til de Folk, som fungere ved vore Dyrskuer. Det er mærkeligt, at hverken den højt-ærede Minister eller Ordføreren tale om den Ting. Jeg synes, at her er virkelig Grund til at øve Kritik. For det første faa disse Folk 8 Kr. i Diæter, det kan endda være, hvad det være vil, men jeg synes ganske vist, det er noget højt ansat, men dernæst skulle de have en Rejsegodtgørelse af 2 Kr. pr. løbende Mil, og dette synes jeg er urimelig flot. Jeg synes, at man godt kunde forlange af Ministeren, at han var lidt mere sparsommelig med de Penge, der ere stilledes til hans Raadighed.

Det øvrige, den ærede Ordfører omtalte, om al den Støtte og Hjælp og Velsignelse, der tilflyde vore Husmænd, skal jeg ikke komme ind paa, da det for den væsentligste Del ikke vedrører det, der her foreligger til Forhandling i Øjeblikket. De Laan, Husmændene have faaet gennem Kreditforeningerne, kunne slet ikke fremdrages ved en Løjlighed som denne. Derimod vilde jeg finde det rimeligt, om den ærede Ordfører havde støttet vort Forslag om at yde Hjælp til Hededyrking, da det jo blandt andet ogsaa vilde komme adskillige Hededyrkere paa Bornholm til gode. Jeg synes, at den ærede Ordfører allerede af den Grund burde have støttet vort Forslag. I Øster-Marie og i adskillige andre Sogne er der jo Husmænd, som kæmpe haardt paa den stenede og magre Hedejord, de have opdyrket. Derfor burde den ærede Ordfører have støttet os hellere end at lovprise Ministeren for et bebudet Ændringsforslag, der, hvis det ikke kommer til at gaa i en noget lignende Retning som vort, vil være uden Betydning.

Landbrugsministeren (Ole Hansen):

Det ærede Medlem, som nu satte sig, rettede jo den Anke imod mig, at jeg var

for langsom, og ærede Medlemmer ville derfor kunne forstaa, at jeg maa skynde mig at tage Ordet for ikke ogsaa at faa den Bebrejdelse fra det ærede Medlem, at jeg ventede for længe dermed. Det ærede Medlem forlangte af mig, at jeg skulde paapege de Udtryk i hans Tale forleden, som havde givet mig Anledning til at fremsætte de Udtalelser, jeg fremsatte i Gaar. Det kan jeg meget let gøre, endskønt det jo er unødvendigt, da jeg i Gaar netop gjorde opmærksom paa de Udtryk, det ærede Medlem havde henvendt til mig. Jeg fremhævede hans Udtalelser med Hensyn til min Stilling i Fjor overfor Spørgsmaalet om en forhøjet Bevilling til Uddannelse i økonomisk Havebrug. Jeg fremhævede det ærede Medlems Udtalelser om min Stilling overfor Bevillingerne til Fremme af Husmandsbruget, og navnlig fremhævede jeg det ærede Medlems Udtryk, at jeg var karrig paa det Omraade, hvilket Udtryk findes i det ærede Medlems Udtalelse fra forleden — det kan ikke nytte noget, at det ærede Medlem vil benægte dette.

Nu siger det ærede Medlem, at Udtrykket „karrig“ vedrørte Bevillingerne til Husmandsforeningerne, medens jeg havde talt om Bevillinger til Fremme af Husmandsbruget i al Almindelighed. Men det ærede Medlem maa jo dog indrømme, at det er Ting, som hænge nøje sammen. Det siger sig jo selv, at naar vi faa forhøjet Bevillingen til Rejseunderstøttelser og til Præmiering af Husmandsbrug med 23,000 Kr., saa griber det noget ind i Husmandsforeningernes Virksomhed, idet de jo ogsaa anvende nogle af deres Penge til Rejseunderstøttelser. Det ærede Medlem maa vist ogsaa indrømme, at naar vi faa forhøjet Bevillingen til Fremme af Planteavl med 15,000 Kr., saa griber det ogsaa noget ind i Husmandsforeningernes Virksomhed, idet de jo ogsaa anvende en stor Del af de Midler, de have, til Fremme af Planteavl. Man kan ikke skille de to Ting saa nøje ad, som det ærede Medlem synes at ville gøre. Jeg tror derfor ikke, jeg i nogen som helst Henseende har gjort det ærede Medlem Uret ved mine Udtalelser i Gaar.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Hededyrkingen udtalte det ærede Medlem i Dag, at det var sørgeligt, at vi her i Landet havde en Landbrugsminister, som ikke vilde være med til at fremme denne Sag. Jeg ved ikke, om det kan gaa an, at jeg siger, at en saadan Paastand er fuldstændig hen i det blaa, den er jo fuldstændig